

165. & 223. attritio quomodo oderit gehennam, & peccatum XII. 105. & 106. non vult, non esse gehennam XII. 108. neque habet conjunctum affectum ad peccatum XII. 110.

Attritio ista, si procedat ex illustratione fidei, est supernaturalis XII. 94. & ad sacramentum penitentiae necessaria est supernaturalis, nec sufficit naturalis XII. 124. & 179. supernaturalis attritio non quidem iustificat extra sacramentum XII. 123. attamen iustificat cum sacramento XII. 124. idque probatur ex Tridentino XII. 127. & praxi fidelium XII. 133. & 137. & S. Augustino XII. 167. & licet cum tali attritione accedere ad sacramentum penitentiae XII. 136. atque sententia haec potest centeri moraliter certa XII. 137. quin propterea censura inuratur opposita XII. 131. & seq. an dicere sententiam improbabilem sit eam censurari XII. 103.

Attritio dicta etiam cognita qua talis sufficit ad sacramentum XII. 140. etiam quando istud recipit moribundus XII. 141. nulla est necessaria intentio, aut duratio in attritione XII. 144. an attritio ex metu peccatorum temporalium sufficiat XII. 144.

Auctores antiqui ordinari non sunt soliti quaestiones fuisse scribere. XII. 687.

Axioma: Propter quod unumquodque tale & illud magis: an sit universaliter verum XII. 107.

B.

Baptismi sacramentum quando institutum XI. 2. an baptismus valide collatus sit in nomine Christi tantum X. 72. & seq. an validus sit collatus in nominibus Patris & c. vel in nomine B. Virginis X. 60. triplex immersio in baptismo quando cessaverit XI. 334. quando Apostoli fuerint baptizati, & quando baptizaverint X. 195. error es Lutheri, & aliorum haereticorum circa baptismum X. 55. an parvuli baptizandi illuminentur à Deo X. 65.

Baptismus Joannis non fuit sacramentum X. 22. Benedictio Abbatis non est sacramentum X. 20. Beneficia Ecclesiastica an, & quomodo possint praescribi VIII. 429.

Beneficia sunt pleni domini redditum e iam superfluum VIII. 132. non quidem tenentur ex iustitia erogare superflua in pauperes, vel pias causas VIII. 133. tenentur tamen ex alio titulo sub gravi VIII. 142. quantum quantitas in hac materia sit peccatum mortale VIII. 147.

Blasphemia in Spiritu S. de qua Matth. 12. quid sit XII. 336.

Bona conjugatorum quomodo subsint juri mariti, vel uxoris VIII. 184. & seq.

Bona Dei, vel patrimonium Christi, quae sint VIII. 126.

Bona Ecclesiae quo sensu dicantur bona Dei, vota fidelium, pretia peccatorum, patrimonium Christi VIII. 158. & seq. olim fuisse divisa in quatuor partes VIII. 144. ex quibus una erat pars pauperibus assignata, & quo haec devenit VIII. 156.

Bona Clericorum sunt patrimonialia, quasi patrimonialia, beneficialia VIII. 125. beneficialia alia sunt mobilia, alia immobilia VIII. 125. quae sint patrimonialia VIII. 130. haec spectant pleno jure ad Clericos VIII. 130. & pariter patrimonialia VIII. 127. itemque quasi patrimonialia VIII. 127. alia bona Clericorum sunt requisita ad honestam sustentationem: alia huic superflua VIII. 128. quid intelligatur per honestam sustentationem, & quotuplex haec sit VIII. 128. & seq.

Bona fides quid sit VIII. 355. & 382.

Bona filiorum sunt castrensia, quasi castrensia, profecticia, & adventicia VIII. 195. quid circa ea possit filius facere VIII. 196.

C

Ceremonia quid sit X. 7.

Caput morale quid sit IX. 638.

Capitis deminutio quid sit iuxta jura VIII. 88.

Captivitas hominis sub demone in quo iter IX. 413.

Causa causalis an semper sit causa causati IX. 481.

Causa instrumentalis in quo essentialiter fit X. 167. & seq.

Causa physica quomodo possit agere per moralem X. 256. & seq.

Character sacramentalis quomodo definiatur X. 340. non est tantum ens morale, sed physicum X. 344. non modale X. 345. qualis sit eius effectus, vel officium X. 346. cum non habuit Christus X. 347. est indelebilis X. 348. est signum non tantum ad placitum X. 355.

Charitas an detur ad seipsum VIII. 56. in quo sensu expellat timorem XII. 96. quomodo, & quomodo possit operari cum limitatione XII. 150. & seq. an possit elicere amorem Dei non super omnia XII. 155. an quis ex charitate erga Deum possit velle suam annihilationem XII. 202. vel eligere penas inferni XII. 259.

Christianus non omnis est sacerdos X. 197. & seq. Christus est Messias promissus IX. 102. est Deus IX. 103. & seq. & homo IX. 109. & seq. quo in sensu sit propheta ut Moyses IX. 112. non habet personalitatem humanam IX. 145. & 146.

Christus ut Deus-homo est caput morale, modo perfectiore, quam princeps in republica IX. 638. & 640. estque caput omnium hominum viatorum IX. 644. item Beatorum, & animarum purgantium IX. 644. non autem eodem modo damnatorum IX. 645. est etiam caput SS. Angelorum IX. 646. quomodo sit caput istorum IX. 511.

Christus vi praesentis decreti Divini non venisset formaliter, si Adam non peccasset IX. 260. venisset tamen arguitive IX. 266. quae fuerit mens S. Thomae in hac questione IX. 265. non potuit ante permissionem peccati intendi Christus, ita tamen, ut non veniret, nisi post peccatum Adae IX. 269. an Christus venisset, si tantum datum fuisset peccatum originale IX. 291. an finem Adam, sed tantum alii homines peccasset IX. 292. an venerit etiam ob peccata actualia aliorum hominum IX. 293.

Christus fuit liber ad mortem IX. 427. sententia variae explicantes libertatem Christi resciluntur IX. 430. fuit liber non in sensu composito, sed in sensu diviso praecipi IX. 429. quia potuit praecceptum impedire IX. 429. praecceptum hoc fuit rigorosum IX. 433. quamvis impeditibile IX. 448. non autem fuit naturale IX. 442. quem modum tendendi habeat IX. 444. an Christo fuerint praeccepte omnes actiones & c. quas unquam elicuit IX. 448. ipsa etiam acceptatio mortis fuit meritoria, & actus obedientiae IX. 447. an Christus etiam fuerit liber ad observanda praeccepta naturalia IX. 442. item an ad actum minus perfectum prae perfectiore IX. 449. Christus non tenebatur jure, vel praeccepto naturali mori pro hominibus IX. 410.

Christus non est sibi meritis gratiam, nec lumen gloriae, nec visionem beatificam quoad substantiam IX. 491. meritus est tamen circumstantias incarnationis, gloriae & c. IX. 491. meritus est Angelis gratiam, & gloriam, etiam substantialem IX. 495. hominibus etiam omnem gratiam supernaturalem, & gloriam IX. 496. item gratias naturales negativae conducentes ad salutem IX. 496. an Christus sit mortuus pro Angelis, vel eos redemerit IX. 510.

Christus habuit animam rationalem IX. 114. item praeter Divinam habuit etiam voluntatem creatam

tam IX. 533. itemque intellectum creatum IX. 534. etiam qua homo peccare non potuit IX. 415. neque in sensu diviso, seu destruendo unionem hypostaticam IX. 418. & seq. impeccabilitatis huius radix est unio hypostatica IX. 416. & viso beatifica IX. 417.

Christus viator jam habuit scientiam visionis beatificae IX. 541. imò non potuit sine ea esse IX. 422. quid sit ista scientia IX. 540. ut homo videtur in Verbo plurima possibilis IX. 572. non tamen videt omnes creaturas posibles IX. 563. videt etiam omnia praeterita, praesentia, & futura, saltem quae finita sunt, & quorum visio in Verbo non habet specialem repugnantiam IX. 566. an videat infinita IX. 567. & seq. saltem secundum rationes communes, aut si non actu, saltem habitu IX. 569.

Christus etiam habuit scientiam insulam, tam naturalem, quam supernaturalem IX. 543. item acquisitam, & experimentalem IX. 544. acquisitam tamen, & experimentalem non statim habuit sub initium vitae, sed eas successivè acquisivit IX. 545. quid sit scientia insula, per se, & per accidens: item acquilita, & experimentalis IX. 540. Christus per scientiam insulam cognoscit omnia existentia, praeterita, futura, naturalia, & supernaturalia, & etiam aliqua possibilis IX. 573. an per hanc scientiam etiam cognoscit mysterium SS. Trinitatis IX. 574. quomodo futura cognoscit per hanc scientiam IX. 580. & seq.

Christus ut homo non dependebat in operando à phantasia IX. 552. non habuit ullam ignorantiam IX. 562. neque nescivit diem extremi iudicii IX. 113. neque unquam debuit aliquid discere IX. 555.

Christus neque ut homo est filius adoptivus Dei IX. 622. sed etiam ut homo est filius naturalis Dei IX. 624. an ut homo possit dici servus IX. 628. & seq. ratione unionis hypostaticae est filius totius SS. Trinitatis IX. 632. non tamen talis simpliciter est dicendus IX. 634. quare non possit dici creatura IX. 135.

Christus in concreto est inhiit sanctus sanctitate Divina IX. 584. ut homo sanctificatus est etiam per gratiam habitualem accidentalem IX. 601. quae fuit eisdem speciei cum nostra IX. 603. ea non quidem fuit infinita, sed tamen summa inter omnes productas IX. 604. & 617. & tota simul fuit ipsi collata in primo instanti conceptionis IX. 607. non fuit producta speciali influxu Verbi IX. 607. an Christus ut homo accepit etiam gratias actuales IX. 600.

Circumcisio, vel remedium legis naturae, an habuerit annexam gratiam, & an ex opere operato, vel ex opere operantis X. 270. & 279. ac 289. item 294. & seq.

Circumstantiae peccatorum, quid sint, & quales sint XII. 621. circumstantiae specificae, si mortalem speciem continent, sunt exponendae XII. 622. at notabiliter tantum aggravantes intra eandem speciem non debet quis necessarìo confiteri XII. 624. quamvis eas debeat confessario interrogantifateri XII. 653.

Circumcisio per quam Pater, & Spiritus S. est in humanitate Christi praesens, quid sit IX. 207.

Clericus debetur sustentatio honesta VIII. 128. proportionata statui VIII. 129. quid intelligatur per sustentationem VIII. 128. alia est summa, alia media, alia infima VIII. 129.

Clerici sunt pleni domini redditum etiam superfluum VIII. 132. & non tenentur ex iustitia erogare superflua in pauperes, vel pias causas VIII. 133. tenentur tamen sub gravi ex alio titulo VIII. 142. quantum quantitas in hac materia sit peccatum mortale VIII. 147.

Clericus quis dicitur VIII. 191.

Columbae an sint ierz VIII. 275.

Communicatio idiomatum quid sit IX. 115. in quo sit ea communicatio in Christo IX. 118. non datur in Christo inter naturam humanam, & Divinam, in abstracto sumptas IX. 116. nec datur inter partes naturae IX. 128. atque tamen propositiones videntur receptae, in quibus videtur admitti communicatio idiomatum inter partes IX. 128. in hac materia valde attendendum ad usum, & auctoritatem Patrum IX. 122. alique propositiones examinate, an admittendae sint, an non IX. 124. alique reiectae, & cur IX. 122. an de Christo verificentur propositiones contradictoriae, vel contrariae IX. 137. an daretur communicatio idiomatum inter duas formas, eidem materiae supernaturaliter unitas IX. 11. & 131. ac 182.

Communio debet accipi à sejunis V. 141. sub utraque specie non est necessaria laicis XI. 321. de jure Divino tantum est sumptio unius speciei determinatae sumptae XI. 339. quomodo intelligendum: Bibite ex hoc omnes & c. XI. 342. item: Nisi manducaveritis & c. XI. 336. varius usus sacrae communionis in Ecclesia, sub una, & utraque specie XI. 321. communio sub utraque specie praeccepta fuit ab Ecclesia occasione Manichaeorum XI. 329. iterum fuit ab Ecclesia iustificatè prohibita X. 331. quando fuit iterum quibusdam concessa, nulla eam concessionem secuta est utilitas XI. 335. communio sub utraque specie per se non causat plus gratiae, quam communio sub una tantum specie XI. 295.

Communio sub utraque specie non semper fuit in usu, etiam primis temporibus Ecclesiae seu Apostolorum XI. 324. neque semper temporibus primorum Patrum XI. 325. aut etiam subsequentibus XI. 325.

Communio an aliquando fuerit negata in articulo mortis XI. 319. an reis ad supplicium educendis negari solita XI. 319. & 320. an administrari licite possit laicis, dando hostiam unam majorem, vel minores plures XI. 288.

Communio ex praesentificatis quid sit XI. 328.

Concilia provincialia quam habeant auctoritatem XI. 249.

Condonatio pure extrinseca peccati est possibilis in alia providentia XII. 588.

Confessarius quomodo possit obligare eum, qui votum fecit, sequendi consilium confessarii VIII. 24.

Confessio est jure Divino praeccepta fidelibus XII. 568. eius praxis ostenditur ex antiquissimis Conciliis, & Patribus XII. 569. & seq. est fidelibus lapsis necessaria necessitate mediis XII. 580. eaque necessitas rectè inferitur ex potestate clavium XII. 584. quomodo sit necessaria confessio oris XII. 541. & 557. an possit fieri absenti XII. 544. & 516.

Confessio ex praeccepto Ecclesiastico debet fieri singulis annis XII. 595. non tamen in determinata anni parte XII. 598. unde debeat sumi initium computandi anni XII. 599. & 616. si confessio intra annum non fiat, debet statim postea institui XII. 597. & qui praevidet, in fine anni non fore occasionem confitendi, debet praeveneri XII. 597.

Confessionis praecceptum an obliget etiam haereticos, & meretrices XII. 607. an etiam tantum venialiter lapsos XII. 608. an etiam adhuc illum, qui in confessione pro anno obita oblitus fuisset aliquorum mortalium XII. 610. cui in pascate debeat fieri confessio XII. 613. & seq.

Confessionis materia necessaria quae sit XII. 618. an etiam actus externi XII. 619. an materia necessaria sit etiam necessarìo sufficiens XII. 714. quomodo materia, seu confessio, & forma, seu absolutio, debeant esse simul XII. 542.

Confessio publica quando fuerit abrogata XII. 582.

Confirmationis sacramentum institutum est in cœna Domini Xl. 3. quia tunc determinata est ejus materia, scilicet christus Xl. 3. quid sit christus, & ex quo oleo conficiatur Xl. 4. an mixtio balsami sit essentialis Xl. 4. an benedictio Episcopalis christum sit essentialis Xl. 4. quæ sit forma hujus sacramenti apud Latinos, & Græcos Xl. 4. quis sit minister Xl. 4. an olim hoc sacramentum administratum sine christumate X. 69. Confusio quid sit Vill. 265. & quid juris tribuat Vill. 265.

Conscientia quid significare possit Vill. 703. & quid significet Tridentino Xll. 705.

Contractus ob turpem causam quid, & quotuplex sit Vill. 453. hic contractus, si neutra ex parte, hoc est, nec inæquate, est impletus, debet rescindi Vill. 454. si autem iam ex una parte impletus est, debet etiam ex altera parte impleri, si prestanda sit res indifferens Vill. 456. nisi aliquando iura specialia acceptationem dati, vel ejus retentionem damnet Vill. 459. non tamen datur actio in foro externo ad exigendam impletionem talis contractus, vel dationem rei promissæ Vill. 463.

Contritio justificativa debet esse dolor, & detestatio peccatorum ex amore Dei super omnia Xll. 234. debetque esse actus formæ amoris Dei super omnia Xll. 186. debet esse intrinsecè supernaturalis Xll. 237. item odium efficaciæ, & detestatio factum virtutis cuiuslibet peccati gravis Xll. 238. & saltem implicite magis detestari peccata graviora, quam leviora Xll. 239. an quis possit dicere: mallem esse omnino non Christianus, quam Lutheranus. Xll. 253.

Contritio justificativa debet magis detestari peccata propria, quam aliena Xll. 241. item magis peccatum mortale, quam pœnas æternas Xll. 244. quamvis non debeat explicitè inter se comparare peccata, & istas pœnas Xll. 245. imò neque miseriam, seu pœnas temporales Xll. 245. an per actum contritionis possit positivè eungi pœna gehennæ Xll. 259. contritio etiam debet detestari quodlibet peccatum grave super omnia mala distinctè à peccatis, non tamen super omnia alia peccata Xll. 252. an debeat etiam magis detestari peccatum, quam permissionem ablationis, aliquid perfectionis Deo intrinsecè Xll. 243.

Contritio justificativa non debet esse summè intensiva Xll. 261. neque debet esse intensior quovis alio dolore Xll. 264. neque debet habere magnam, & Deo soli cognitum gradum intensivum Xll. 265. neque debet notabiliter durare Xll. 266. neque debet necessariò excludere peccata venialia Xll. 271. neque debet præsupponere distinctam recogitationem peccatorum Xll. 269.

Contritio etiam in ignorante baptismum est ejus votum X. 147. & 379. non exigit, ut quis optet occasionem patiendi pœnas æternas Xll. 258. an quis absolute possit velle, potius subire pœnas inferni, quam peccare Xll. 259. & seq.

Contritio perfecta habet infalibiler annexam justificationem Xll. 205. quomodo justificet, & quo in sensu justificet ut votum sacramenti Xll. 217. ille, qui per purum amorem fuisse justificatus, tamen debet postea coniteri, vel si hoc non possit, deberet, actum doloris elicere Xll. 231. S. Magdalena fuit per contritionem justificata Xll. 219. & seq. propositiones Bajana circa charitatem damnatæ Xll. 208. & quis earum sensus, aut intentio Xll. 209. & seq.

Contumelia quid sit Vill. 750. est ex genere suo peccatum mortale Vill. 751. quot modis possit fieri Vill. 753. obligat ad compensationem exhibitione honoris faciendam Vill. 763.

Conversio quid sit Xl. 211. ad eam requiritur terminus à quo, & ad quem, & commune medi-

um Xl. 211. quotuplex detur conversio Xl. 212. an in ea terminus à quo debeat desinere Xl. 213. & 233. datur conversio vera, & strictè dicta in SS. Eucharistia Xl. 214.

Culpa Theologica, & juridica, & hæc lata, latior latissima, vel levis, & levissima quid sit Vill. 685. culpæ punitivitas absoluta, & respectiva quid sit Vill. 711. culpæ remissiva an etiam remittatur tota pœna Xll. 390.

Culpa gravis Theologica contra justitiam commutativam affert obligationem gravem restituendi Vill. 701. an etiam affert obligationem compensandi excessum damni invincibiliter ignoratum Vill. 712.

Culpa Theologica venialis ob defectum sufficientis deliberationis non affert gravem obligationem compensandi damnum grave ante sententiam Vill. 702. neque etiam obligationem levem Vill. 705. item non affert obligationem gravem restituendi culpæ venialis ex ignorantia gravitatis rei e. g. si quis putat esse vitrum, quod est gemma Vill. 716. culpa tamen venialis deliberata potest afferre obligationem gravem reparandi damnum grave Vill. 706. item culpa venialis deliberata ex cognitione gravitatis materialis, quamvis non cognoscatur gravitas formalis Vill. 707. ex qua radice oriatur hæc obligatio Vill. 723.

Culpa merè juridica non obligat ante sententiam ad restitutionem Vill. 688. obligat tamen post sententiam Vill. 691.

D

Dæmones quare credant mysterium incarnationis IX. 18. quomodo credant, & contemnant IX. 18. an certi fuerint de incarnatione, IX. 22. Damnum emergens quid sit Vill. 627.

Debita incerta sine delicto non debent applicari pauperibus Vill. 332. ad debent ijs applicari debita incerta ex delicto Vill. 333. quomodo Papa circa ista admittat compositionem Vill. 336. Debito certo an aliquando satisfiat solutione probabili Vill. 587.

Debita indefinitè contracta an tollantur prescriptione Vill. 361. & 391.

Decretorum Divinorum ordo qualis detur IX. 262. Decretum, extrinsecè condonativum peccati quale habeat objectum Xll. 398.

Definitio potest constitui ex termino, qui sit generis respectu unius, & species respectu alterius X. 16.

Denominatio nova an aliquando possit dari sine nova parte Xll. 398. quid sit denominatio per convenientiam, per non convenientiam, & per contrarietatem Xll. 17. quod sit discrimen inter rem denominativè, & quidditivè, seu concretivè acceptam Xll. 16. & seq.

Descendentes qui sint Vill. 193.

-destructio an possit oriri à dominio Vill. 109. an sit tantum æstimanda, quanti ipsa res IX. 338.

Detestatio quid sit Xll. 235.

Detractio quid sit Vill. 750. est ex genere suo peccatum mortale Vill. 751. quot modis fiat Vill. 753. quænam excuset à peccato mortali detrahentem Vill. 754. an sit peccatum mortale, dicere, se audivisse de proximo crimem, & illud ea fide, qua accepit, referre Vill. 770. detrahentem audire quando, & quale sit peccatum Vill. 759. detrahentis correctio quando faciendi Vill. 760.

Detractio gravis obligat graviter ad restitutionem famæ Vill. 761. & quomodo hæc restitutio fieri debeat coram auditoribus mediatis Vill. 776. pro fama non debet fieri restitutio in pecuniâ Vill. 761. an venialiter peccans teneatur sub gravi restituere famam graviter læsam Vill. 761. debent etiam compensari damna fortunæ, ex detractioe orta Vill. 762. an forma notum in una civitate, liceat vulgare in alia Vill. 754. item

item an liceat iterum vulgare crimem ob lapsum temporis oblivioni datum Vill. 755. & 773. an crimem occultum revelare uni soli sit mortale Vill. 756.

Deus habet dominium rerum omnium Vill. 198. habet jus proprietatis in omnes homines, imò in omnes creaturas IX. 368. & vi hujus juris potest obligare homines ad ponendas quascumque actiones ipsi possibiles IX. 369. tales tamen actiones, si ponantur ab hominibus, non sunt adus perfectæ justitiæ IX. 370. Deus actu obligat homines ex suo jure proprietatis IX. 371. non tamen ipse potest obligari homini ex justitia commutativa IX. 381. quomodo homines dicantur donare Deo Vill. 208.

Deus an sit moraliter necessarius ad optimum IX. 43. & seq. quomodo semper faciat, quod est melius, seu optimum IX. 45. & seq. quid in hac questione dicendum sit optimum IX. 46. qualem Deus habeat inclinationem ad benedicendum IX. 63. & 64. an potest relinquere hominem lapsum abique remedio IX. 48. an puniat infra condignum, & præmet ultra condignum IX. 476.

Dilectio Dei an, & qualis requiratur ad sacramentum penitentis Xll. 148. præsertim an requiratur à Tridentino Xll. 155. & seq. an omnis dilectio Dei sit amor ejus super omnia Xll. 154. & seq. quid circa dilectionem Dei ad sacramentum requisitam sentiat Pallavicinus & quid circa eam Alexander VII. decreverit Xll. 176. & 177.

Dispositio ad sacramentum quænam censetur melior X. 329. an tantum actualis, an etiam habitualis, seu status intensioris gratiæ X. 329. & seq.

Distributor iniquus honorum, aut officiorum an teneatur ad restitutionem Vill. 63.

Divisio bonorum prima quando facta sit Vill. 253. facta sit jure gentium Vill. 255. an ante eam omnia prorsus fuerint communia Vill. 254.

Dolor quid sit Xll. 235. debet in sacramento penitentis esse formaliter talis Xll. 210. etiam in confessione venialium Xll. 321. dolor de offensa Deo ut bono infinito, an sit contritio perfecta, vel formalis amor Dei super omnia Xll. 197.

Domestici qui dicantur Vill. 575.

Dominium late sumptum quid sit Vill. 82. aliud est jurisdictionis, aliud proprietatis Vill. 82. dominium jurisdictionis quid sit: aliud est divinum, aliud creatum: & hoc aliud Ecclesiasticum, aliud civile, aliud altum, a iudicium Vill. 82.

Dominium proprietatis late sumptum quid sit Vill. 83. aliud est plenum, seu in solidum: aliud non plenum, seu imperfectum Vill. 83. dominium plenum est jus perfectè disponendi de re Vill. 84. quid sit perfectè de re disponere Vill. 103. quid sit dominium imperfectum Vill. 86. aliud dominium imperfectum est directum nudum, aliud utile Vill. 86. dominium directum est simpliciter dominium. Vill. 86.

Dominium duorum in solidum potest dari pro eodem unico instanti Vill. 111. dominium formale, & radicale, seu fundamentale, virtuale, ac eminentiale, quid sit Vill. 107.

Dominii capaces sunt solæ creaturæ rationales Vill. 199. & ex hominibus infantes, & amentes. Vill. 200.

Dominium terræ, & maris, competit homini Vill. 201. item dominium honorum sibi extrinsecorum Vill. 201. & famæ, ac honoris Vill. 202. sive libertatis Vill. 203. etiam alterius hominis Vill. 204. & quot modis possit acquiri dominium in hominem Vill. 204.

Dominium vitæ perfectum non competit homini Vill. 205. neque membrorum suorum Vill. 206. si tamen ad conservandum corpus necesse sit, rescari membrum, potest istud permittere R. P. Ant. Mayr Theol. Tom. II.

Dos, & contrados, quid sint Vill. 183. & quotuplex sit dos Vill. 185.

Dubium quid sit Xll. 662. aliud est morale, aliud metaphysicum Xll. 663. aliud negativum, aliud positivum, aliud probabile Xll. 664. an dubium possit dici conscientia Vill. 369. & Xll. 704. & seq. Daellum inire non est licitum, ad averteendam notam timiditatis Vill. 249. & seq.

E

Ecclesia an possit præcipere actus internos Xll. 602. Emancipatio, seu exemptio à jure paterno quot modis fiat Vill. 192.

Emphticæ, quid sit Vill. 89.

Empitor rei turvæ non potest ad recuperandum sum pretium rem reddere furi, probabilius non restituro, sed debet eam reddere domino Vill. 648. si tamen bona fide rem furi restitisset, ad nihil ultra teneretur Vill. 650. potest tamen empitor bonæ fidei in tali casu permittitur, ut furem auerat rem Vill. 651. idem per se, saltem seculis circumstantiis specialiter impeditur, potest etiam permittitur empitor malæ fidei Vill. 652.

Error ministri circa personam recipientem sacramentum an istud reddat invalidum X. 115.

SS. Eucharistia sacramentum quomodo definiatur XI. 5. est tantum unum specie XI. 11. quando celebratur etiam unum numero XI. 12. item 20. & seq. errores hæreticorum circa hoc sacramentum XI. 29. & seq.

SS. Eucharistia sacramentum continet in se verè, realiter, & substantialiter Christum Dominum XI. 32. idque ex c. 6. Joan. efficaciter probatur XI. 46. item ex Tridentino XI. 27. ex S. Augustino XI. 58. & seq. ex alijs Patribus XI. 37. & seq. adest autem Christus ante, & post usum XI. 37. totus sub quavis specie, & sub quavis specierum parte XI. 297. non tamen unitor speciebus physice, sed tantum moraliter XI. 224. in quo steterat unio moralis XI. 225. an Christus in Eucharistia naturaliter possit agere, vel pati XI. 226.

SS. Eucharistia continet in se etiam partes integrantes corporis: imò etiam accidentia absoluta XI. 208. adest etiam in hoc sacramento Divinitas XI. 208. & peculiari modo etiam SS. Trinitas XI. 208. quid in Eucharistia ponatur vi verborum, quid per concomitantiam XI. 204. quid significet hæ phrasæ XI. 204. Christus in Eucharistia non ponitur per reproductionem XI. 223. quo in sensu dicatur corpus Christi in Eucharistia fieri, creati, &c. XI. 228.

SS. Eucharistia partes intrinsecæ sunt corpus, & sanguis Christi XI. 6. quid intelligatur per corpus, & sanguinem XI. 205. species panis, & vini etiam sunt partes XI. 205. non tamen istarum sumptio XI. 10. panis, & vinum etiam sunt tantum materia remota XI. 10. quorum substantia in Eucharistia non manet, sed destruitur XI. 39. & 215. & 218. ac seq. quomodo tamen etiam physice nutriatur homo sumptione Eucharistia XI. 253.

Eucharistia materia remota est panis triticus, & vinum de vite XI. 71. sive panis sit azymus, sive fermentatus XI. 72. Latinus tamen sacerdos in azymo, Græcus in fermentato debet celebrare XI. 73. quid si sacerdos Latinus pergringetur in Græcia, vel vicissim XI. 73. materia valida etiam est panis ex spelta XI. 74. & ex siligine XI. 77. non tamen ex alijs frumentis XI. 78. neque etiam materia est valida massa cruda ex farina nondum pista XI. 79.

SS. Eucharistia materia remota est vinum de vite, cuiuscunque regionis sit, album, & rubrum &c.

INDEX

Xl. 86. non autem vinum adustum, seu spiritus vini, nec lora, seu lorea, nec sapa, aut defrutum, nec agresta, nec uvæ adhuc necdum expressæ **Xl. 87.** est tamen materia valida vinum abfynthiacum, vel aromaticum, si non sit notabiliter corruptum, nec differat ab usuâ **Xl. 82.** item mustum **Xl. 84.** an laudabilis sit confectio exprimentum uvas in calicem **Xl. 84.** quid censendum de succo expresso ex uvis pallis **Xl. 82.** quid de vino accescente **Xl. 83.** quid de congelato **Xl. 86.** quid agendum, si vinum congelatur **Xl. 86.**

SS. Eucharistia materia, seu materia consecranda debet esse moraliter præsens **Xl. 87.** & quid requiratur ad hanc præsentiam **Xl. 87.** & sequitur si sit sufficienter præsentis hostia possit extra corporale **Xl. 99.** an gutta externis adherentes calici **Xl. 102.** an debeat materia posse tangi **Xl. 89.** aut videri **Xl. 90.** non potest valide consecrari vinum a sacerdote, stante ante cellam clausam **Xl. 92.** possunt tamen valide consecrari hostie in pixide clausa **Xl. 92.** ut tamen licite consecrentur, debent detegi **Xl. 92.** quid fieret, si sacerdos oblitus fuisset, hostias detegere **Xl. 93.** in qua parte sacrificij iam debeant adesse hostie consecrandæ **Xl. 100.** & sequitur item **183.** an sacerdos possit habere intentionem consecrandi hostias, modo tam per se, quam per accidens licito **Xl. 96** & seq.

SS. Eucharistia materia, seu materia consecranda, debet etiam esse determinata **Xl. 102.** & quomodo etiam quoad numerum **Xl. 103.** si quis post consecrationem advertat, duas hostias grandes sibi fuisse appositas, utraque censenda est consecrata **Xl. 103.**

Eucharistia pars etiam est forma **Xl. 10.** quomodo tamen maneat hoc sacramentum delinens verbis **X. 51.** & **Xl. 18.** an alia verba requirantur ad consecrationem ratione sacrificij, quam ratione sacramenti **Xl. 107.** verba à Grecis post consecrationem adhiberi solita, seu oratio, ut fiat corpus Christi, quomodo intelligenda **Xl. 178.**

SS. Eucharistia consecratio an licite, vel valide, possit fieri in una specie sine altera **Xl. 111.** an **SS. Eucharistia** possit statim post consecrationem distribui communicantibus **Xl. 101.** quid agendum, si per errorem una, vel altera hostia non consecrata, misceretur pluribus consecratis **Xl. 104.** aut si una consecrata misceretur pluribus non consecratis **Xl. 106.**

SS. Eucharistia causat gratiam, quando datur ejus manducatio, vel potatio **Xl. 285.** quando manducatio datur **Xl. 286.** & unde manducatio datur **Xl. 289.** **SS. Eucharistia** non causat gratiam tamdiu, quamdiu manent species in stomacho **Xl. 287.** an gratia statim datur post summptionem primæ speciei **X. 308** an **Evchar.** sub dupli specie plus causet gratiæ quam si tantum sumatur sub una **Xl. 295.** an casu, & incensus, sumens hostiam consecratam reciperet gratiam **X. 148.** quinam sint effectus **Eucharistia** præsertim ex Tridentino **Xl. 283.** & sequitur etiam aliquando causet primam gratiam **X. 307.** & sequitur.

SS. Eucharistia quomodo sit necessaria multum agitatum in Tridentino **Xl. 282.** non est necessaria necessitate mediæ **Xl. 312.** hinc infantibus non est necessaria iuxta **S. Augustinum **Xl. 63.**** sed tantum est adultis necessaria necessitate precepti **Xl. 314.** tam Ecclesiastici **Xl. 314.** quam Divini **Xl. 315.** hoc præceptum non tantum obligat in Paschate, sed etiam in articulo mortis **Xl. 316.** olium obligat ter in vita **Xl. 314.**

SS. Eucharistia sumptio prærequirit confessionem ab eo faciendam, qui sibi est conscius peccati

mortalis **X. 217.** an eadem distributio requiratur statim gratia, vel præviâ confessionem **X. 216.** in quo se **Eucharistia** habeat ut cibus materialis, in quo non **X. 314.** & **Xl. 297.** quomodo per eam representetur passio Christi **Xl. 314.** quid tenendum de miraculosis apparitionibus Christi in **SS. Eucharistia **Xl. 254.****

Expensæ sunt varæ, necessariæ, utiles, voluntariæ, seu voluntariæ **VIII. 674.**

Fama quid sit **VIII. 750.** cur habenti famam meliorem magis noceat detractio, quam habenti famam minus bonam; non autem ita furtum magis noceat diviti, quam pauperi **VIII. 517.** restitutio famæ quomodo fieri debeat **VIII. 761.** & **776.** quinam causæ excuset a restitutione famæ **VIII. 764.**

Famulus an possit retinere lucrum ex venditione, vel emptione rerum domini sui **VIII. 635.** item an factor **VIII. 637.** quando possit famulus uti occultis compensationibus ob salarium suum non solum, vel minus solum **VIII. 580.** & sequitur. & quid hæc in Innocentio **Xl. damnaverit **VIII. 580.**** quis hic per famulum intelligatur **VIII. 582.** an ei, vel alteri liceat retinere debitum in ordine ad faciendam occultam compensationem **VIII. 585.**

Fera quinam animalia dicantur **VIII. 273.** itæ quando in naturali libertate constitutæ sunt, vel quando istam perditam iterum recuperant, sunt nullius **VIII. 274.** quando censeantur libertatem iterum recuperasse **VIII. 274.** fera in laqueum incidens an sit laqueum ponens, an ipsam laqueo eximentis **VIII. 284.** item fera vulnerata an sit vulnerans, an eam posse capiendi **VIII. 285.**

Feudum quid sit, & quod sit **VIII. 89.**

Fictio in sacramentis, materialis, & formalis quid sit **X. 359.**

Fidei actus exigit, auctoritatem Dei, five Deum, nullo etiam alio actu imititè videri **IX. 582.**

Fidei commissarius an sit pignus dominus **VIII. 98.** & sequitur.

Filiatio Divina est triplex **IX. 621.**

Filius Divinus cur potius sit incarnatus, quam Pater, aut Spiritus **S. IX. 206.**

Filius familias quis dicitur **VIII. 191.** hic laborans in domo paterna cui lucratur **VIII. 197.**

Fimus cui indigentia, & excellentia, proximus, & ultimus quis sit **XII. 103.**

Forma cuilibet sacramenti qualis sit **X. 36.** verba formarum sunt pars sacramenti, non prout sunt tantum voces articulate, sed prout sunt termini significativi **X. 96.** non sunt concionatoria, sed consecratoria **X. 64.** & **75.** ac sequitur. sunt iuxta communem significationem accipienda **X. 39.** in sacramentis antiquæ legis nulla verba fuerunt præscripta **X. 34.** an interruptio verborum formæ tollat valorem sacramentorum **X. 63.** mutatio formæ quinam obicit valori sacramentorum, & que non **X. 56.** & sequitur.

Forma consecrationis panis in quibus verbis essentialiter consistit **Xl. 163.** & in quibus forma consecrationis calicis **Xl. 166.** qualis ponatur in variis Sytagmæ **Xl. 168.** verba consecrationis profertur recitative, & enunciativa **Xl. 170.** quomodo ea verba novi sacerdotis recens ordinari præferre debeant cum Episcopo ordinante **Xl. 184.** & sequitur. particule **Hic** & **Hoc** quid denotent, vel significant in recto **Xl. 42.** & **69.** item **SS. atque 178.** ac **180.** & sequitur. formæ aliquæ consecrationis panis an sint validæ **Xl. 172.** quid hæc in re notandum circa voces æquivocas **Xl. 176.**

Fortunium Theologicæ, & juridicæ quid sit **VIII. 691.**

Fratrum Minorum bona quomodo spectent ad Papam **VIII. 171.** & **182.**

Fru-

INDEX

Fructus quid sit **VIII. 593.** quid sint merè naturales, merè industriales, mixti, **VIII. 593.** quid pendentes, separati, percepti, percipiendi, extantes, consumpti **VIII. 594.** quinam in iure dicantur strictè consumpti **VIII. 611.** quinam sint fructus industriales **VIII. 593.** & **628.** an iis etiam annumeretur lucrum ex pecunia **VIII. 628.** fructus merè industriales spectant ad bonæ, & malæ fidei possessorem **VIII. 595.** fructus necdum percepti pertinent ad dominum rei **VIII. 596.** fructus formaliter extantes etiam à bonæ fidei possessore debent restitui domino rei **VIII. 597.** & probabilius etiam fructus æquivalenter extantes, in quantum possessor ex iis factus est ditior **VIII. 598.** quid sit fieri ditior **VIII. 514.** & quidem casualiter, non tantum occasionaliter **VIII. 515.**

Fur an possit occidi pro defensione temporalium **VIII. 239.** an debeat restituere, vel compensare rem, quæ apud ipsum perit, si etiam apud dominum perierit **VIII. 637.** & sequitur.

Furti materia non est eadem gravis respectu omnium **VIII. 544.** quæ sit gravis proportionaliter respectu omnium **VIII. 543.** & **546.** & sequitur. item **551.** an materia furti gravis sit in indivisibili **VIII. 553.**

Furti quinam hominibus ad diversas communitates spectantibus facta tamen possunt coalescere in unum dampnum grave **VIII. 566.** item furti à pluribus uni facta: & quando hæc coalescant **VIII. 567.**

Furti minuta, ut sint græve peccatum, exigunt majorem quantitatem, quam si tota materia simul subtrahatur esse **VIII. 569.** quando coalescant ratione temporis **VIII. 568.** quando faciant materiam gravem **VIII. 562.** & sequitur. **Propositio 98.** ab Innocentio **Xl. damnata** de furtis minutis quomodo sit accipienda **VIII. 562.** & **720.** furto materia gravis prius commisso si addatur iterum materia levis, an qualibet talis additio sit iterum novum peccatum mortale **VIII. 564.** & sequitur.

Furti domesticorum, quando censenda sint gravia **VIII. 576.** præsertim si fiant circa eulentia, & poculenta **VIII. 578.** varæ doctorum sententiæ de furtis filiorum familias. **VIII. 577.**

G.

Gratia an sit necessario connexa cum Christo **IX. 52.**

Gratia sanctificans sacramentalis non differt à gratia non sacramentali **X. 320.** nec gratia causata ab uno sacramento differt à gratia causata ab alio sacramento **X. 317.** quid sit dare gratiam ex opere operato, & ex opere operantis **X. 25.** quid sit conferre primam gratiam **X. 300.** quid eam conferre per se, & per accidens **X. 301.**

Gratia sanctificans prima non cadit sub meritum **IX. 461.** & major gratia sanctificans non reddit per se actum magis meritum **IX. 365.**

Gratiæ actuales diversorum sacramentorum differunt inter se **X. 318.** & non dantur statim, sed suo tempore **X. 320.**

Gratia, quæ dicitur **Luc. 2.** profecisse Christus Dominus qualis intelligatur **IX. 556.**

H.

Habitatio quid sit **VIII. 89.**

Habitus omnes an debeant ante suam destructionem posse elicere actum suum primarium **XII. 46.** an sit possibilis habitus purè emendativus **XII. 52.** & sequitur. diversitas obiectorum formalium non infert distinctionem realem habituum infusorum **XII. 41.** & sequitur. licet inferat distinctionem realem habituum acquisitorum **XII. 42.** & sequitur. quinam habitus morales infusi censentur esse inter se realiter distincti **XII. 44.**

Habitus fidei an exigat Christum **IX. 18.** habitus innocentie an detur specialis **XII. 48.** item an specialis habitus perseverantia in bono **XII. 49.** habitus penitentia naturalis qualis fuisse, & quam efficacem **XII. 57.** & sequitur.

Hæreses varæ, & errores circa mysterium incarnationis **IX. 66.** & **67.** præsertim Nestorii, & Eutichæi **IX. 143.**

Herodes non fuit Messias **IX. 91.**

Herodiani qui fuerint **IX. 91.**

Homicida, vel injustus mutilator tenetur compensare omne lucrum cessans, & omne damnum emergens **VIII. 726.** vel læso, vel hujus hæredibus **VIII. 727.** an etiam aliis debeat compensare lucrum cessans &c. **VIII. 727.** an creditoribus occisi **VIII. 730.**

Honor internus, & externus quid sit **VIII. 750.** quomodo fieri in honorante **IX. 301.** non licet eum defendere defensione occuliva **VIII. 241.** aliqua propositiones circa hanc materiam damnata **VIII. 244.**

Humanitas Christi non exiit ante conjunctionem cum Verbo **IX. 199.** non intelligit per intelligentiam Verbi **IX. 136.** nihil est merita ante incarnationem, seu unionem hypostaticam **IX. 485.** neque potuit merito, etiam tantum congruo strictè dicto, mereri incarnationem quoad substantiam **IX. 488.** consequenter neque alia pura creatura. ibidem.

Humanitas Christi sanctificatur per sanctitatem incretam **IX. 585.** non tamen infinite **IX. 591.** & **612.** sanctificatur etiam per unionem hypostaticam tanquam sanctitatem ut quod **IX. 688.** an etiam unio hypostatica Verbi cum natura irrationali esset sanctitas **IX. 597.**

Hypothetis quid sit **IX. 141.** an idem significet in Divinis, ac humanis **IX. 164.**

Hypotheca quid sit **VIII. 92.**

I.

Idioma quid significet **IX. 115.**

Idem graviter frangit, qui sæpe eadem die medicum quid comedit **VIII. 563.**

Ignorantia juris, & facti, quid sit **VIII. 373.** ignorantia facti quinam obicit prescriptioni **VIII. 374.** & quinam ignorantia juris. **VIII. 375.** in quibus personis toleretur ignorantia juris **VIII. 376.** quibus non profit **VIII. 351.** & quando prescriptionem corruptat **VIII. 352.** & sequitur. ignorans, se prescriptionem acquisivisse dominium, & ideo rem reddens, an eam possit de novo repetere **VIII. 350.** ignorantia legis an excuset à peccato iuxta **S. Augustinum **IV. 68.**** & **S. Thomam **IV. 271.****

Impenitentia specialis quid sit **XII. 406.**

Impubes quis sit **VIII. 191.**

Incarnatio quid significet **IX. 2.** etiam vocatur descensus, mistio, œconomia Verbi **IX. 2.** hæc vox non est rejicienda **IX. 2.** incarnatio physice, & metaphysice accepta quid sit **IX. 3.** & quomodo physice accepta definitur **IX. 3.** incarnatio hæc est possibilis **IX. 4.** non infert mutationem aliquam in Deo **IX. 5.**

Incarnatio metaphysice sumpta non potest naturaliter demonstrari, imò nec positive probari possibilis **IX. 12.** potest tamen naturaliter haberi aliqua suspicio de eius possibilitate **IX. 13.** at verò de possibilitate incarnationis physice sumptæ naturaliter neque potest haberi suspicio **IX. 15.** neque etiam potest naturaliter sine revelatione cognosci incarnatio jam facta **IX. 17.**

Incarnatio non fuit absolute necessaria **IX. 39.** neque ex suppositione mundi conditi **IX. 39.** neque ex suppositione peccati originalis **IX. 40.** neque ex suppositione defectu reparandi hominem **IX. 41.** neque etiam Deus est moraliter necessitatus ad ponendam incarnationem **IX. 42.** fuit tamen